

talsforslag ikke absolut afvisende. Jeg tror, at den høitærede Ministers Udtalelser nærmest maa opfattes saaledes, at Ministeren ikke i dette Dieblit kunde danne sig nogen Mening om, hvorvidt Forslaget vilde medføre Tab for Telegrafvæsenet eller ikke. Sagen er jo imidlertid saa ofte debatteret, og der er fremkommet Udtalelser fra saa mange Sider om den, at jeg ikke nærmere skal gaa ind derpaa; men jeg tror dog alligevel, selv om Ministeren i dette Dieblit ikke er i stand til at tage nogen bestemt Stilling til denne Sag, at det vil være ønskeligt at faae en Afstemning her i Salen, før at man kan se, hvorledes Stemningen maatte være i saa Henseende. Hvorledes Afstemningen end falder ud, naar der er et respektabelt Antal Stemmer enten til den ene eller den anden Side, ligger der altsaa deri en Paamindeelse om at tage Sagen under fornyet Overveielse. Jeg for mit Vedkommende tror, at det i Tiden vil blive en Fordel for Telegrafvæsenet eller i alt Fald en Fordel for en Del af Befolkningen, hvis en saadan Nedsættelse vedtages. Det er jo imidlertid vanskeligt at danne sig nogen Mening om, hvorvidt det vil være til Fordel for Befolkningen. Spørgsmaalet er jo der, hvem der telegraferer de korteste Telegrammer. Man kan ikke komme videre ved Hjælp af en Gjennemsnitsberegning. Man kan let faae en tilsyneladende Redegjørelse ved at undersøge Gjennemsnittet af samtlige Telegrammer og Gjennemsnittet af Ordene, og saa faae en Opgjørelse af, hvilken Art Telegrammer der er de fleste, om det er dem med mange Ord eller dem med saa Ord; men det betyder ingen Verdens Ting, thi Gjennemsnitsstallet er aldrig det virkelige Tal. Naar der f. Ex. affendes 100 Telegrammer paa 10 Ord og 100 paa 100 Ord, saa vil Gjennemsnittet blive et Tal af Ord, som i Virkeligheden aldrig affendes. Gjennemsnitsstallet kan give et Grundlag for den finantsielle Udregning af, hvad Staten vinder eller taber, men det giver ingen positiv Oplysning om, hvorledes Telegrafaffendelsen ude i Befolkningen i Virkeligheden stiller sig. Skulde man altsaa kunne danne sig nogen virkelig Mening om, hvad Staten vinder eller taber ved dette Forslag, maatte man vide, ikke blot med hvilke Gjennemsnitsstal de korteste Telegrammer kommer, men man maatte ogsaa vide, hvor de kom fra, fra hvilken Del af Befolkningen, de kom, om det væsentlig er Handelsstanden eller den mindre bemidlede Del af Befolkningen, der affender korte Telegrammer, om det er i Anledning af Pengeomsætning osv. Det er et Spørgsmaal, som det er umuligt i dette Dieblit for mig at afgjøre, og som jeg heller ikke tror, at noget Medlem kan afgjøre. Jeg tror ikke, der findes noget Materiale i saa Henseende, eller at det let kan staffles tilveie, men efter et almindeligt Skjøn er det rimeligst, at Nedsættelsen af Taxten for de korte Telegrammer vil blive en Lettelse for den mindre bemidlede Befolkning; bestemt

tror jeg dog ikke paastaat det. Sigeledes har jeg opattet den høitærede Ministers Udtalelse vedrørende Spørgsmaalet om at sætte et Dampskib til i Gang eller fordoble Lourene mellem Göteborg og Frederikshavn for inøbetkommende mod vor Betragtning. Jeg har ikke forstaaet, at den høitærede Minister var anderledes filllet i denne Sag, end at han, naar Forholdene maatte gjøre det ønskeligt, da ogsaa vil træffe en saadan Foranstaltning. — Den høitærede Minister uindrede sig, og det Samme gjorde den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius), over, at vi negtede den lille Sum til sagtyndig Medhjælp i Anledning af Patentvæsenet. Det kan man jo ogsaa let komme til, naar man blot vil se paa den ubetydelige Sum og ikke vil se paa, hvorledes denne Sag har udviklet sig. Den hænger jo i strengeste Forbindelse sammen med Patentlovens Skjæbne. Da Patentloven var for her i Thinget, var der en temmelig stærk Stemning imod den. I Udvalget var der iøvrigt kun et Mindretal imod den, men det stod lige paa Grændsen, og rimeligvis vilde Mindretallet være blevet til et Flertal, hvis det var kommet til Afstemning her i Salen; men det kom ikke saa vidt. I Landstinget var der ogsaa nogen, skjøndt ikke megen Modstand mod Patentloven, og det er utvivlsomt fra disse Omstændigheder, at Modstanden mod at give disse Bevillinger, skriver sig, idet man ønsker Spørgsmaalet om Patentloven afgjort forinden. — Bevillingen til Christiansborg Slot kan jeg fremdeles kun fra raade. Det er ikke rigtigt, naar man her alene vil se paa, hvorledes denne Sag ser ud paa den anden Side Christiansborg Slot, thi man maa ogsaa se hen til, hvad der iaar foreslaas bevilget af Flertallet til Christiansborg Slot; det er ikke saa lidt, det er over 30,000 Kr. til begge Mellembygningerne og Kolonnaden. Sagen ud til den anden Side ser ikke meget værre ud end den her bagved. Jeg tror ikke, det var Umagen værd for den ærede Ordfører for Mindretallet at udtrykke sig saa bedrøveligt, som han har gjort i Anledning af denne Sag. Det forekommer mig, at Sagen er temmelig ubetydelig, og at der er god Grund til at foretage denne Besparelse. Naar den høitærede Minister mente, at det i sin Tid ikke vilde vise sig at være nogen Besparelse, tror jeg ikke, at dette er rigtigt. Jeg skal villig indrømme, at der er mangfoldige Byggeforetagender, som man hellere maa udføre strax, selv om man har daarligt Raad til det, end udsætte, til der sker større Skade paa Bygningerne; men ærede Medlemmer ville vistnok være enige med mig i, at det ikke hører ind derunder. Det, der er veien, er ikke, at Tagene ere fordarvede, at Gefimsen er i Stykker, saa at Vandet løb ind gjennem Rønderne, men Sagen er ganske simpelt, at Rudslen falder af, fordi det er slet og daarligt pudset. Hvis det skal rettes, hvis der skal gøres Noget derved, er der ikke Andet at gjøre end, hvad der er blevet